



گزارشی از اجتماع بزرگ دختران مشهد الرضا(ع) در سالروز ولادت حضرت معصومه (س) که نایب الزیاره دختران شهید مدرسه شجره میناب بودند

# بعثت دختران امام رضا(ع)

عکس: شبنم زاهدی/شهریار

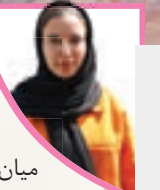
## ما نسل آینده انقلابیم

زینب هم که با لباس مدرسه به مراسم آمده است، ۱۲ سال دارد و از طریق کانال محله، متوجه اجتماع شده است: «وقتی خبر امروز را داخل کانال گذاشتند و اعلام کردند این مراسم ویژه دختران دهه نودی است، بدون تعطیلی همراه خانواده و خواهرانم به اینجا آمدم تا در این اجتماع به دشمن آمریکایی صهیونی بگویم ما نسل آینده ایم که می توانیم شما را با علم و دانش خود، نابود کنیم. من امروز به عنوان یک دختر دهه نودی، پای این انقلاب هستم و آمدم تا با حضورم، انتقام دختران میناب را بگیرم و این را به امام رضا(ع) قول می دهم.»



## ما پای کار ایران هستیم

میان جمعیتی می شود زائرانی را هم دید که تازه به مشهد آمده اند تا در ایام ولادت حضرت معصومه(س) به زیارت مرقد برادرشان امام رضا(ع) بروند. خانمی با چمدان قرمزی که در دست دارد، همراه چند دختر جوان در خیابان آیت... شیرازی، جمعیت را همراهی می کنند. به سراغشان می رویم و خوشامد می گوئیم. یکی از دخترها که حاضر می شود با ما صحبت کند، جلو می آید. فاطمه زهرا که اهل اهواز است، تازه وارد بیستمین سال زندگی خود شده است و می گوید: «ماتازه آمده ایم و سوئیچی که اجاره کردیم، اطراف میدان شهداست. صدای بلندگوها را که شنیدیم، لباس پوشیدیم و آمدیم. گفتیم هم زیارت می آییم و هم در تجمع شرکت می کنیم. فاطمه زهرا که با صدای موشک و جنگنده آشناست، تعریف می کند: شهر ما همیشه مورد حمله قرار می گرفت و صدای موشک قطع نمی شد. دختران میناب هم که شهید شدند، نشان داد که دشمن به هیچ کسی رحم نمی کند. امروز حضور ما در این اجتماع، بسیار مهم است تا ترامپ و همه دشمنانمان، بدانند ما پای کار ایران هستیم؛ به همین خاطر به خیابان آمدم تا دشمن از قدرتمان بترسد و بداند که ما مردم کنار هم هستیم. همین حضور همیشگی ما، باعث شده ترامپ بترسد و نداند چه بگوید و هر روز حرفش را تغییر بدهد. این دختر اهوازی که شاید بیشتر از ما مشهدهای حال و هوای جنگ را تجربه کرده باشد، ادامه می دهد: امسال دختران ایران در میناب شهید شدند و به همین دلیل، مراسم روز دختر امسال با تمام سال های قبل، متفاوت است.»



## امسال، همه ما غم داریم

تقریباً به انتهای مسیر راهپیمایی رسیدیم و می توان گنبد طلایی حرم امام هشتم(ع) را دید. دختر شیرین زبان دیگری که سن و سالش به شهدای میناب می رسد، پرچم ایران و شاخه ای گل در دست دارد و مصمم درباره حضورش می گوید: «وقتی خبر شهادت کودکان میناب را شنیدم، حالم بد شد. به قدری از ترامپ عصبانی شدم که دم می خواست با دست های خودم خفه اش کنم. فاطمه حلما که ۹ سال بیشتر ندارد، می گوید: امروز به خاطر دخترهای میناب به خیابان آمدم تا به اسرائیل بگویم هیچ غلطی نمی تواند بکند. الان وقت آن است که ما مردم ایران دست به دست هم بدهیم و دست اسرائیل را از دنیا کوتاه کنیم تا نابود شود. فاطمه حلما براینمان از روز دختر سال گذشته می گوید که مادر و پدرش برایش هدیه گرفتند و همراه آن ها به حرم امام رضا(ع) آمده و در مراسم پارسال شرکت کرده بود. او ادامه می دهد: امسال همه ما به خاطر دختران میناب غم داریم. من هم خوشحال هستم و هم ناراحت؛ خوشحالم به خاطر روز ولادت و ناراحتم برای اینکه می دانم پدر و مادری بچه های میناب هم مثل مادر من دوست داشتند امسال برای دخترهایشان کادو بگیرند ولی کنارشان نیستند.»



## ما دختران ایران امام رضاییم

ماتده پانزده ساله با پرچم ایرانی که در دست دارد، به نشانه پیروزی و یاد رهبر شهید، مشتش را گره می کند تا از او عکس بگیریم. او همراه مادرش به سوی حرم گام برمی دارد و در گفت و گو با ما می گوید: من برای بیعت با رهبر عزیزم، در سالروز تولد حضرت معصومه(س) اینجا آمدم تا مثل خیلی از دخترهای دیگر در مراسم گلباران حرم شرکت کنم. او که شب گذشته از طریق تلویزیون متوجه مراسم شده و امروز آمده تا به یاد دختران شهید میناب در عرصه میدان شهدا حضور یابد، می گوید: امروز به خاطر ولادت حضرت معصومه(س) و روز دختر برای همه دختران ایران مهم است. من وظیفه خود می دانستم که به خاطر شهدای میناب که همه آن ها دختران ایران هستند، به اینجا بیایم و این روز را از طرف خودم و دختران میناب به امام عزیزمان تبریک بگویم. مانند دلیل حضورش را این گونه شرح می دهد: ما همه دختران ایران امام رضا(ع) هستیم و آمده ایم تا با حضورمان از کشور دفاع کنیم. امروز ما به خاطر دخترهایی که میدان آمدمیم که شهید شده و به بهشت رفته اند. ما به جای آن ها آمدمیم تا یادشان را زنده کنیم.»



## امروز، روز خون خواهی کودکان میناب است

در ضمن گفت و گو با دختران دهه نودی و هشتادی به سراغ مادران هم می رویم. زینب باقی که همراه دخترش به مراسم آمده است، وقتی می خواهد درباره دختران میناب صحبت کند، ناخودآگاه اشک، میهمان چشم هایش می شود: «من یک مادر هستم، از وقتی بچه های میناب شهید شده اند، روضه حضرت علی(ع) را بهتر درک می کنم. فقط از خدا می خواهم به مادران بچه های میناب، صبر بدهد و امروز تنها خواسته ام از امام رضا(ع) همین بود. «باقی ادامه می دهد: لحظه ای که خبر شهادت این دانش آموزان را شنیدم، خیلی غصه خوردم، تاحدی که کمرم گرفت و ۱۰ جلسه فیزیوتراپی رفتم. امروز هم به همراه دخترم در این مراسم شرکت کردم و فقط می خواهم امروز که روز دختر است، روز خون خواهی بچه های میناب باشد. از مسئولان می خواهم به راحتی از خون این کودکان مظلوم و دیگر شهیدایمان نگذرند. باقی که همسرش نظامی است، به خاطر شغل همسرش چندسالی را در یکی از شهرهای مرزی سیستان و بلوچستان زندگی کرده است. او درباره اهمیت امنیت و آرامش کشور می گوید: من به خاطر شغل همسرم، هفت سال در سراوان زندگی کردم و چون در شهری زندگی کردم که هر لحظه خبر شهادت یکی از همکاران یا همسایگانمان را می دادند، قدر آرامش و امنیت را بیشتر می دانم. من ناامنی را با تک تک سلول های وجودم، حس کردم. از طرفی بی تایی مادران میناب را تاحدی متوجه می شوم. دخترم تب ۳۹ درجه داشت؛ وقتی او را در آن وضعیت دیدم، به قدری حالم خراب شد که نتوانستم طاقت بیاورم و همسرم به کمک آمد و امروز نمی دانم پدر و مادری که بچه هایشان شهید شدند، چه حالی دارند.»



## دفاع از وطن با درس خواندن

سوگند پانزده ساله، یکی دیگر از دختران مشهدی است که امسال خود را ملزم به حضور در ویژه برنامه «گلباران دختران خورشید» کرده است. او سال های گذشته تصمیم چندان جدی برای حضور در برنامه های روز دختر نداشته اما به گفته خودش، امسال حضور هر دختر در چنین روزی، بسیار مهم است. ادامه می دهد: وقتی متوجه مراسم شدم، با خودم گفتم حتما باید بیایم تا ثابت کنم که این خاک، وطن من است و باید از آن دفاع کنم. سوگند، حضورش در خیابان را یکی از روش های دفاع از کشور می داند اما این نکته را هم اضافه می کند که درس خواندن و تقویت خودش در این حوزه، بهترین دفاع از ایران می تواند باشد تا با ادامه تحصیل و تخصص، به پیشرفت کشور کمک کند. او که رشته کامپیوتر را انتخاب کرده و تصمیم گرفته است در آینده رشته «امنیت سایبری» را در دانشگاه ادامه دهد، می گوید: من تا آخرین قطره خونم از کشورم دفاع می کنم. می توانم با این رشته در حوزه تکنولوژی و نرم افزاری، خودم را قوی کنم تا بتوانم با تخصصم به پیشرفت ایران، کمک کنم.»



همه ما خوب می دانیم که روز دختر امسال با سال های گذشته متفاوت است و اگر از دخترهای دهه نودی نیز بپرسید، خوب می دانند که کادوی دلایی که باعث شد تمام کشور پرچم های عزای خود را قبل از رسیدن محرم و صفر، روی در و دیوار شهر نصب کند، شهادت دخترکان معصوم مدرسه شجره طیبیه میناب بود که جزو غم بارترین جنایات و وحشیانه آمریکایی صهیونی به شمار می رود؛ جنایتی که اشک هر انسان آزاده ای را جاری ساخت و در مقابل، این عزاداری های سراسری در کشور، سعی کرد پایداران و مادرانی که دیگر فرزندانشان را ندارند تا بعد از مدرسه در آغوش بگیرند، همدردی کند. به دنبال این از دست دادن های جانگناه و فرار سیدن ولادت حضرت معصومه(س) و روز دختر و آغاز دهه کرامت، مراسم روز دختر امسال نیز به طور ویژه به یاد دختران میناب در عرصه میدان شهدای مشهد با عنوان «بعثت دختران مشهد الرضا(ع)» برگزار شد تا بعد از اجتماع در این میدان، دخترانی که گل به دست داشتند، همراه مادران خود پای پیاده به سمت حرم حضرت رضا(ع) گام بردارند و در ویژه برنامه، گلباران دختران خورشید، شرکت کنند و فریاد خون خواهی شهادت ۱۶۸ گل پرپر شده را سر بدهند و نایب الزیاره شهدای کوچک میناب باشند.

### گزارش روز



خبرنگار: مریم هفان

## امروز بادل شکسته به میدان آمدمیم

عرصه میدان شهدا پر از دخترهای دهه نودی و دهه هشتادی است که برخی پرچم ایران، برخی عکس دختران شهید میناب و برخی تصویر رهبر شهید یا رهبر معظم انقلاب را در دست دارند. عده ای به صورت گروهی و با همراهی مسجد محله و برخی دیگر با خانواده آمده اند. در میان این اجتماع، می شود زائرانی را هم دید که از مراسم مطلع شده و خود را به میدان رسانده اند. مطهره ده ساله که کلاس پنجم ابتدایی است، یکی از دخترهای مشهدی است که همراه گروه بسیجی مسجد محله شان آمده و خیلی هم خوش سروزیان است. وقتی از او می پرسیم دلیل آمدنت به این مراسم چیست، به گونه ای جوابمان را می دهد که متعجب می شویم. او می گوید: امروز روز دختر است و ما قرار است خود را به گلباران حرم امام رضا(ع) برسانیم. امروز بادل شکسته به اینجا آمدمیم؛ چون می دانیم که هیچ مادری دلش نمی خواهد حتی یک خار به پای بچه اش برود، ولی در میناب، دشمن کاری کرده که خیلی از پدر و مادرها، فرزندان را از دست دادند. سال گذشته خبری از جنگ نبود اما امسال، ما به یاد دخترانی که اینجا آمده ایم که دیگر بین ما نیستند. مطهره ادامه می دهد: آمریکا فکر می کند این تجمعات، هوش مصنوعی است و ما برای حضورمان، پول می گیریم یا سهمیه بنزین دریافت می کنیم اما این ها دروغ هایی است که اینترنت نشنال پخش می کند و عده ای که در خیابان نیستند، آن ها را باور می کنند، در حالی که من امروز به عرصه میدان شهدا آمده ام تا بگویم ما اجازه نمی دهیم دشمن خیال بد درباره کشور ما کند و همچنان خیابان ها را خالی نمی گذاریم.



## پشت وطن می مانیم

بسیاری از دخترها با لباس مدرسه و همراه هم کلاسی و معلم هایشان به عرصه آمده اند. یکی از آن ها نگین دوازده ساله است که در مقطع متوسطه اول درس می خواند و روی مقنعه خود پرچم ایران را مانند سرپند بسته است. او می گوید: امروز به یاد دختران میناب به عرصه میدان شهدا آمدمیم تا یادشان را زنده کنیم؛ اینکه خانواده هایشان بدانند ما همراه و پشتیبان آن ها هستیم و راهشان را ادامه می دهیم. نگین به پرچم سه رنگی که روی مقنعه خود دارد، اشاره می کند و ادامه می دهد: دختران میناب، مظلومانه زمانی که در مدرسه بودند و داشتند درس می خواندند، با بامب و موشک های دشمن شهید شدند. ما هم دختران این سرزمین هستیم و آن ها هم کلاسی های ما بودند. پرچم را روی مقنعه ام گذاشتم تا بگویم ما به یادشان هستیم و به خاطر آن ها از این پرچم دفاع می کنیم تا نشان بدهیم که پشت خاک وطن می مانیم و از هموطنان خود دفاع می کنیم.

